

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 100-річчю
з дня народження
С. І. КОРХОВА

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

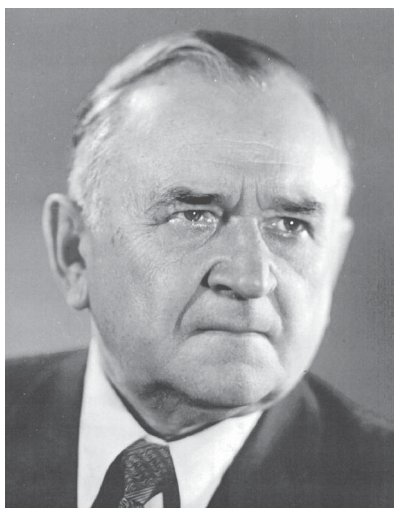
19–20 квітня 2018 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 100-річчю з дня народження
С. І. КОРХОВА

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

19–20 квітня 2018 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875
С 91

Головний редактор:

лауреат Державної премії України, академік НАМН України,
проф. В. М. Запорожан

Редакційна колегія:

лауреат Державної премії України, з. д. н. т. України, проф. Ю. І. Бажора
(заступник головного редактора),
проф. О. Г. Юшковська (заступник головного редактора),
проф. В. О. Ульянов, проф. В. Г. Марічереда,
доц. К. О. Талалаєв, доц. Н. О. Романова, Г. І. Хандрікова

С 91   **Сучасні** теоретичні та практичні аспекти клінічної медицини (для студентів та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю, присвячена 100-річчю з дня народження С. І. Корхова. Одеса, 19–20 квітня 2018 року : тези доп. — Одеса : ОНМедУ, 2018. — 178 с.

ISBN 978-966-443-091-0

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю для студентів та молодих вчених, присвяченої 100-річчю з дня народження професора С. І. Корхова, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875

Отримані дані свідчать про формування мнесичних порушень у динаміці ЦД та необхідність включення до складу комплексного антидіабетичного лікування фармакологічних препаратів з ноотропними властивостями.

СПОСОБИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ В ЕКСПЕРИМЕНТІ

Сарахан В. М., Савицький В. І.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Вступ. Станом на початок 2015 р. в Україні було зареєстровано близько 1 млн 198,5 тис. хворих на цукровий діабет (ЦД). Фактично 2,9 % від усього населення країни страждають на ЦД. Найбільш часто виявляється діабетична ретинопатія — одна з провідних причин сліпоти в старшому віці. На другому місці — атеросклероз магістральних судин, який визначався у 19,5 % чоловіків і 17,4 % жінок, хворих на ЦД, що значно підвищило ризик виникнення інфаркту міокарда — від 19,6 до 64 % випадків. У 35–40 % хворих на ЦД діагностовано діабетичну нефропатію.

Мета. Проаналізувати способи моделювання ЦД в умовах експерименту для вибору оптимального варіанту та подальшого дослідження патофізіологічних механізмів захворювання і методів його лікування.

Матеріали та методи. Аналізуючи відомі моделі ЦД за останні кілька десятиліть, їх можна розподілити на інвазивні та неінвазивні. Хірургічні методи характеризуються повним або частковим видаленням підшлункової залози, а неінвазивні додатково поділяються на хімічні, ендокринні, імунні, генетичні методи моделювання ЦД. З усіх перерахованих методик моделювання експериментального діабету найбільш поширені та визнані в світі хімічні (використання токсичних речовин — стрептозоцину, алоксану тощо). Способи хімічного впливу полягають у тому, що тварині під час експерименту вводять речовини, які руйнують клітини підшлункової залози, тим самим унеможливають синтез інсуліну. Відомо, що введення алоксану має найбільш відчутний вплив на β -клітини, що зумовлено низьким, порівняно з гепатоцитами, рівнем їх антиоксидантного захисту. Дана речовина — структурний аналог глюкози, за рахунок чого зв'язується з транспортером глюкози GLUT2 та вибірково нагромаджується в β -клітинах підшлункової залози експериментальних тварин. Механізм дії — генерація в циклічній реакції з гіалуроновою кислотою активних форм кисню, які ініціюють руйнування β -клітин. Результатом цього є зменшення синтезу і секреції у крові інсуліну і, як наслідок, у тварин розвивається гіперглікемія та діабетичний синдром, аналогічний інсулінозалежному ЦД 1 типу. Діабетогенна дія проявляється при інтраперитонеальному, підшкірному, внутрішньом'язовому та внутрішньовенному шляхах введення речовини.

Висновок. З усіх представлених методик моделювання експериментального діабету, на наш по-

гляд, оптимальним виявився спосіб хімічного впливу.

ЗБУДЛИВІСТЬ МОЗКУ ЩОДО ЕПІЛЕПТОГЕННИХ ВПЛИВІВ ПІД ЧАС ІНТЕРІКТАЛЬНОГО СУДОМНОГО ПЕРІОДУ

Топал М. М.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Важливими є визначення патогенетичних механізмів епілептогенезу та з'ясування функціонування мозку під час вільного від судомних явищ періоду.

Мета роботи — дослідження динаміки рухової поведінки тварин у тесті «відкрите поле» протягом інтеріктального періоду хронічних судом, спричинених введенням пілокарпіну.

Хронічні судоми відтворювали шляхом в/очер введення пілокарпіну гідрохлориду (у розчині NaCl з рН=7,4) дозою 280 мг/кг. Після введення конвульсанту за щурами спостерігали протягом 3 год. Після ініціації та припинення гострих судомних проявів (цей проміжок часу вважали інтеріктальним) досліджували моторну активність щурів — кількість перетнутих квадратів, вертикальних стійок та заглядань у підлогу «відкритого поля» протягом 2 хв.

Внаслідок введення пілокарпіну спочатку в щурів розвивалися генералізовані клоніко-тонічні (у тому числі й повторні) судомні напади з тонічною екстензією передніх та флексією задніх кінцівок, розвитком післясудомної депресії із вегетативними проявами. Середня тривалість гострих проявів становила $(72,5 \pm 6,8)$ хв. У подальшому протягом наступних 20–45 хв судомні реакції у щурів не реєструвалися. Протягом інтеріктального періоду щури перетинали в середньому 11–14 квадратів, що було на 76 % менше, ніж у контролі, демонстрували 1–2 стійки, що було в 5,5 рази менше, ніж у контролі, та 1 заглядання в підлогу «відкритого поля», що також було суттєво менше відповідного показника в контрольній групі (в усіх випадках $p < 0,05$).

Таким чином, зважаючи на виражене знерухомення щурів, яке проявляється пригніченням їх моторної активності в тесті «відкрите поле», можна дійти висновку щодо пригнічення процесів збудливості мозку щурів під час інтеріктального періоду пілокарпін-спричинених судом.

АНАЛІЗ КОМПЛЕКСНОЇ ЛІКУВАЛЬНОЇ ТАКТИКИ ПРИ ПЕРИТОНІТАХ

Білаш О. В., Ленік Р. Г.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Діагностика та лікування перитоніту і сьогодні залишаються складним клінічним завданням, що спонукає до пошуку нових ефективних методів лікування цього тяжкого захворювання. Згідно з літературними джерелами, частота перитонітів в хірургічній практиці становить від 20 до 70 %.